

**Opinia dotycząca wniosku wszczętego
przez Radę Doskonałości Naukowej w dniu 21.08.2023 roku
dr n. med. Macieja Sochy o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie
nauki o zdrowiu, na podstawie art. 221 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo
o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742).**

Niniejsza recenzja dotyczy oceny osiągnięcia naukowego zatytułowanego: „Użyteczność kliniczna i bezpieczeństwo wybranych schematów farmakologicznej oraz mechanicznej preindukcji i indukcji porodu w praktyce położniczej” oraz dorobku naukowo-badawczego oraz dorobku dydaktycznego dr n. med. Macieja Sochy z Katedry Perinatologii, Ginekologii i Ginekologii Onkologicznej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, w związku z jego wnioskiem, skierowanym w dniu 19.08.2023 roku do Rady Doskonałości Naukowej o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Podstawą wykonania recenzji było powołanie mojej osoby przez Radę Doskonałości Naukowej oraz Radę Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Collegium Medicum im. L. Rydygiera w Bydgoszczy, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w dniu 19.10.2023 uchwałą nr 175/2023 na recenzenta w przewodzie habilitacyjnym dr n. med. Macieja Sochy.

Dr n. med. Maciej Socha ukończył 6- letnie jednolite studia magisterskie i uzyskał tytuł lekarza na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy w roku 2003, a następnie w roku 2011 ukończył 6- letnie szkolenie specjalizacyjne i uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie położnictwa i ginekologii. W 2015 r. dr Socha ukończył szkolenia specjalizacyjne i uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie ginekologii onkologicznej, a w roku 2017 został specjalistą w dziedzinie perinatologii, a w roku 2022 ukończył specjalizację z seksuologii. Jest więc bardzo wszechstronnie wykształconym lekarzem z zakresu dyscyplin położniczo- ginekologiczno- onkologicznych.

Niestety z autoreferatu nie dowiadujemy się, ani kto był opiekunem tych wszystkich specjalizacji, gdzie odbywał szkolenie specjalizacyjne, jak również kto był Promotorem Rozprawy Doktorskiej.

Habilitant ukończył również w 2021 roku 2- letnie studia podyplomowe MBA w ochronie zdrowia i uzyskał tytuł Master of Administration in Healthcare Management, Uniwersytetu WSB w Bydgoszczy i Franklin University w Columbus (Ohio), USA.

Jak wynika z autoreferatu Habilitanta, w jego karierze zawodowej zachodziły stosunkowo częste zmiany miejsc zatrudnienia, a także równoczesna praca w kilku miejscach, jak np. pełnienie roli kierownika oddziału i traktu porodowego w szpitalu w Gdańsku, a równocześnie w Bydgoszczy funkcji dyrektora medycznego i kierownika dwóch poradni (Poradnia Ginekologii, Andrologii i Rozrodczości oraz Poradnia Perinatologii i Diagnostyki Matczyno- Płodowej), a dodatkowo jeszcze w tym samym czasie w latach 2021- 2023 pełnił funkcję konsultanta wspierającego merytorycznie w zakresie perinatologii Kliniki Położnictwa i Ginekologii, Ginekologii Onkologicznej i Endokrynologii Ginekologicznej Uniwersyteckiego, Centrum Klinicznego w Gdańsku.

Od 2004 roku do dzisiaj dr n. med. Maciej Socha zatrudniony jest jako pracownik naukowo-dydaktyczny w różnych jednostkach Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy. Od 2020 roku pełni funkcję kierownika Katedry Perinatologii, Ginekologii i Ginekologii Onkologicznej z Zakładem Medycyny Rozrodu i Andrologii Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy.

1. Ocena dorobku naukowego.

W 2012 r. habilitant uzyskał stopień doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Ocena stężenia pro- hepcydyny i wybranych parametrów hematologicznych w przebiegu ciąży”, której promotorem był prof. dr hab. Wiesław Szymański.

Łączna wartość dorobku naukowego Habilitanta wynosi: KBN/MEiN: 3143.000, a w punktacji IF: 118.526p. Prace dr Sochy były cytowane 451 razy, co daje całemu dorobkowi wysoki IH, wynoszący 13 bez autocytowań.

Należy zwrócić uwagę na znaczny wzrost dorobku naukowego Habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego dr nauk medycznych, kiedy to dorobek w ocenie punktowej wynosił wg KBN/MEiN: 67.0 punktów, a w punktacji IF: 1.475p.

Zaproponowane osiągnięcie naukowe, to powiązany tematycznie cykl prac, noszący tytuł: „Użyteczność kliniczna i bezpieczeństwo wybranych schematów farmakologicznej oraz mechanicznej preindukcji i indukcji porodu w praktyce położniczej”. Zostało ono udokumentowane cyklem sześciu artykułów naukowych, czterech oryginalnych artykułów oraz dwóch artykułów poglądowych, opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych ujętych w bazie Journal Citation Reports (JCR), o sumarycznej wartości wskaźnika IF: 26.2 oraz łącznej wartości punktacji KBN/MEiN: 760 punktów.

We wszystkich tych artykułach, opublikowanych w latach 2022-2023 Autor określił swój udział w sposób prawie identyczny we wszystkich pracach, bez podania rzeczywistego swojego wkładu (opracowanie koncepcji badania i jego metodologii, koordynowanie i wykonanie badania, zbieranie danych i nadzór nad dokumentacją, opracowanie i analiza statystyczna uzyskanych wyników, dyskusja uzyskanych wyników i wnioskowanie, przygotowanie manuskryptu do druku, autor korespondencyjny).

1.1 Osiągnięcie naukowe „Użyteczność kliniczna i bezpieczeństwo wybranych schematów farmakologicznej oraz mechanicznej preindukcji i indukcji porodu w praktyce położniczej”

Osiągnięcie naukowe zostało udokumentowane cyklem sześciu artykułów naukowych, składającego się z czterech oryginalnych artykułów badawczych oraz dwóch artykułów poglądowych, opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych ujętych w bazie Journal Citation Reports (JCR), o sumarycznej wartości wskaźnika IF: 26.2 oraz łącznej wartości punktacji KBN/MEiN: 760 punktów.

Celem podjętych badań, których wynikiem jest cykl przedstawiony jako monotematyczne publikacje, wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, była ocena użyteczności klinicznej, bezpieczeństwa i jakości późniejszego porodu, wybranych schematów farmakologicznej indukcji porodu z użyciem dopochwowych systemów terapeutycznych zawierających analogi prostaglandyn E1 i E2 oraz metod mechanicznej indukcji porodu z użyciem cewnika z pojedynczym balonem, w kontekście mechanizmów dojrzewania szyjki macicy i wywoływania czynności skurczowej macicy, prowadzących do porodu.

Autor poddał ocenie wyniki położnicze, w zależności od zastosowanych metod farmakologicznych przy niedojrzałych szyjkach macicy, porównując skuteczność różnych analogów prostaglandyn. W ocenie metod mechanicznych porównano skuteczność cewników balonowych z różnymi objętościami balonów. Habilitant ocenił również ryzyko zakończenia indukcji porodu (z użyciem różnych metod) cięciem cesarskim.

W pracach poglądowych, włączonych do cyklu, celem podjętych badań było ustalenie, ciągle nie do końca poznanych mechanizmów działania i miejsca w praktyce położniczo-ginekologicznej rozszerzadeł osmotycznych, stosowanych do dojrzewania szyjki macicy oraz analiza i przedstawienie ścieżek sygnałowych molekularnych mechanizmów doprowadzających do dojrzewania szyjki macicy w procesie indukcji porodu, u pacjentek z porodem przedwczesnym i w ciąży donoszonej.

Analizując wpływ cyklu monotematycznych artykułów naukowych, stanowiących osiągnięcie

w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Macieja Sochy na rozwój dyscypliny to pogłębienie wiedzy położniczej na temat zastosowania w praktyce lekarskiej analogów prostaglandyn E1 i E2, aplikowanych dopochwowo jako systemy terapeutyczne, uwalniające w kontrolowany sposób odpowiednią dawkę środka farmakologicznego.

Uzyskane przez Habilitanta dane kliniczne oparte są na rzeczywistych wynikach indukcji porodu (tzw. real-life data), stanowiących ważny element poznawczy i istotny wkład w rozwój praktyki położniczej.

Bardzo cenne są poza wynikami z publikacji pierwszej obserwacje w publikacji drugiej tego cyklu, pokazujące, że schemat indukcji porodu oparty na kontrolowanej podaży dopochwowej mizoprostolu jest wysoce skuteczny u ciężarnych ze skrajnie niedojrzałą szyjką macicy, szczególnie u pacjentek w ciąży powyżej 41 tygodni. W pracy tej wykazano, że nieprawidłowe zapisy KTG występowały istotnie statystycznie częściej w grupie pacjentek z ciążą po 41 tygodniu, niż w grupie z porodem przedwczesnym. Wyniki te potwierdzają inne badania, w których autorzy stwierdzają, że mizoprostol istotnie zwiększa ryzyko zaburzeń rytmu serca płodu podczas stosowania go do indukcji porodu. Praca Habilitanta wykazała, że nieprawidłowe wzory zapisów kardiokokograficznych istotnie częściej występują u pacjentek po 41 tygodniu ciąży. Stanowi to istotne uzupełnienie wiedzy na ten temat, a fakt ten może wynikać z procesów starzenia łożyska i zmniejszenia jego wydolności.

Wyniki te stanowią istotny wkład w rozwój metod preindukcji i indukcji porodu i są zgodne z innymi badaniami prowadzonymi w tym zakresie.

Kolejna, trzecia publikacja z cyklu stanowi istotny element pokazujący efektywność postępowania klinicznego w przypadku mechanicznej indukcji porodu z użyciem cewników jednobalonowych. Praca ta wykazała, że zastosowanie cewnika Foleya z balonem o większej objętości jest skuteczne w dojrzewaniu szyjki macicy i działa prawdopodobnie na drodze działania mechanicznego i zwiększenia stężenia pozytywnych regulatorów dojrzewania szyjki macicy, takich jak PGE2 i IL-8, przez co następuje poprawa wyników indukcji porodu.

Czwarta publikacja z cyklu pokazuje, że zaobserwowano wyraźny wzór ryzyka cięcia cesarskiego u pacjentek poddanych indukcji porodu wybranymi metodami farmakologicznymi i mechanicznymi.

Wyniki tych czterech prac badawczych, przedstawione w powyższym cyklu artykułów naukowych zwróciły uwagę na zalety i skutki uboczne różnych schematów indukcji porodu. Dostarczyły informacji na temat wskazań do wyboru określonej metody indukcji porodu w zależności od indywidualnych uwarunkowań pacjentki, jak wiek ciążowy, czy indywidualne

preferencje pacjentek. Habilitant podkreśla, że jest to trend w kierunku medycyny spersonalizowanej, dostosowanej do warunków i potrzeb pacjentek.

Autor podkreśla, że w dalszym ciągu badań warto byłoby włączyć do dalszych analiz różne grupy kliniczne, np. pacjentki z ciążami powikłanymi, czy z chorobami towarzyszącymi, jak np. zaburzeniami psychicznymi, głównie lękowo-depresyjnymi.

W publikacji piątej, pracy poglądowej, Habilitant przeprowadził przegląd piśmiennictwa na temat danych dotyczących rozszerzaczy osmotycznych, podkreślając, że praca ta pozwala podnieść poziom wiedzy na temat mechanicznych metod stosowanych w procesie dojrzewania szyjki macicy i indukcji porodu. Wiąże się to z potencjalną możliwością wprowadzenia do praktyki klinicznej nowych schematów indukcji porodu z wyborem najbardziej odpowiedniego środka (z najlepszym profilem bezpieczeństwa) i może znacząco wpłynąć na powodzenie porodu oraz zapobiec powikłaniom okołoporodowym.

Celem przeprowadzonego przeglądu publikacji naukowych, którego wyniki przedstawiono w publikacji 6., było przedstawienie aktualnego stanu wiedzy w zakresie regulacji molekularnych mechanizmów dojrzewania szyjki macicy w trakcie samoistnej inicjacji lub indukcji porodu. Unikatowym zagadnieniem w opublikowanej pracy było wykazanie przez autorów omawianych artykułów, że NF-kB przyczynia się do zahamowania działania progesteronu, co jest związane z receptorami glikokortykosteroidowymi. Dodatkowo dowiedziono, że prostaglandyny mogą modulować aktywność NF-kB. Na tej podstawie, sformułowano wniosek, że NF-kB może być wyzwalaczem aktywacji czynników zapalnych i odgrywać kluczową rolę w regulacji lokalnej reakcji zapalnej.

Szczegółowe opisy ścieżek sygnałowych w powyższych obszarach, przedstawione w tej publikacji, są pierwszym artykułem poglądowym w dostępnym piśmiennictwie naukowym, która dokonuje tak szerokiego omówienia wiedzy na temat dojrzewania szyjki macicy. Ma to istotne znaczenie praktyczne dla zrozumienia procesu indukcji porodu, stając się ważnym dopełnieniem teoretycznym przedstawionych publikacji badawczych i znacząco przyczynia się do rozwoju wiedzy w dyscyplinie jaką jest położnictwo, wnosząc nową wiedzę w tej dziedzinie.

1.2. Pozostałe kierunki badań naukowych

Należy podkreślić, że Habilitant poza problemami omówionymi w cyklu prac, stanowiących dzieło naukowe, opublikował wiele prac, które wskazują na szeroki zakres zainteresowań klinicznych, które stanowiły podstawę dla szeregu innych cykli publikacji:

1. Stan przedrzucawkowy i nadciśnienie tętnicze w ciąży w kontekście zmian naczyniowych i uszkodzenia śródbłonna

2. Schorzenia onkologiczne żeńskich narządów płciowych
3. Zaburzenia gospodarki węglowodanowej w ciąży i u kobiet z PCOS
4. Diagnostyka ultrasonograficzna zaburzeń statyki narządów miednicy
5. Położnictwo i powikłania okresu okołoporodowego.

Całkowita wartość dorobku naukowego poza cyklem, wskazuje na istotną aktywność naukową Habilitanta. Łączna wartość punktacji KBN/MEiN wynosi 3143p. i wartość wskaźnika IF: 118.526p.

1.3 Aktywność publikacyjna i popularnonaukowa po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych

Po uzyskaniu stopnia doktora, równolegle do pracy badawczej i dydaktycznej Habilitant był zaangażowany w działalność organizacji Medici Homini (późniejszej fundacji Medici Hominis, której był Członkiem Zarządu- Prezesem wraz z Katarzyną Gieryn). Dzięki działalności tej organizacji, zajmującej się prowadzeniem wolontariatu medycznego w krajach rozwijających się do krajów Afryki i Ameryki Południowej wyjechało kilkadziesiąt osób. W roku 2012 napisał projekt „Lekarze specjaliści dla Czadu”, który wygrał konkurs i uzyskał grant Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w ramach programu Wolontariat Polska Pomoc, Projekt nr PMM 1089/2012/WPP2012. We współpracy z Polską Misją Medyczną i zespołem Medici Homini, dr Socha zorganizował pierwszą polską misję medyczną, skupioną na działalności operacyjnej w ginekologii oraz położnictwie.

Kontynuując wolontariacką działalność pomocową, w 2013 roku Habilitant ponownie zorganizował i uczestniczył w wyprawie medycznej. W ramach partnerstwa społeczno-biznesowego (umowa Socha-Macrum_12/Gwatemala/2013) zorganizowano ginekologiczną misję operacyjną do Gwatemali. Zespół lekarzy pracował w miejscowościach położonych wysoko w górach. Przez te kilkanaście tygodni pracy w Afryce i Ameryce południowej, przeprowadzono kilkaset operacji i udzielono kilku tysięcy porad. Z tych wyjazdów Habilitant przygotował kilka prac popularno-naukowych:

Kolejny ciekawy epizod w życiu Habilitanta, to pobyt w Australii, na stażu naukowym u prof. Hansa Petera Dietza w 2014 i 2015 roku na Sydney University i w Nepean Hospital oraz dalsza współpraca, które zaowocowały opublikowaniem dwóch artykułów naukowych. Pierwszy z nich, którego Habilitant był inicjatorem, dotyczył wpływu porodu na zespół luźnej pochwy i nosił tytuł „Vaginal laxity: what does this symptom mean?”. Jest to jeden z pierwszych na świecie artykułów definiujących ten problem, a badania opierały się na badaniach czynnościowych z użyciem trójwymiarowej ultrasonografii dna miednicy. Drugi z artykułów naukowych, we współpracy z ośrodkiem australijskim, został opublikowany w 2019

roku. W badaniu tym dokonano analiz skanów ultrasonograficznych i wpływu gospodarki hormonalnej u kobiet w menopauzie na dno miednicy mniejszej, a artykuł wyjaśnia proces starzenia i znaczenia niedoboru hormonów na mięśnie miednicy mniejszej.

W okresie pandemii SARS-CoV2 Habilitant nawiązał współpracę z Panią prof. Aleksandrą Wesołowską z Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, zajmującą się głównie badaniami nad laktacją. Wspólnie z panią profesor Habilitant opublikował pracę pt. „Karmienie piersią i mlekiem matki a ryzyko infekcji wirusowej SARS-COV-2 u dziecka w obliczu pandemii COVID-19”, opierającej się na próbkach pobranych od ciężarnych i noworodków rodzących na kierowanym przez Habilitanta Oddziale.

1.4. Aktywność naukowa realizowana we współpracy z innymi ośrodkami naukowymi, w tym współpraca międzynarodowa

Habilitant w swoim autoreferacie wykazał, że w czasie swojej kariery zawodowej współpracował naukowo z wieloma ośrodkami w kraju i zagranicą, już w okresie bycia studentem, jak i po studiach. Odbił staż w Homerton Hospital w Londynie (Fertility Centre), pracując jako wolontariusz w zespole badawczym, zajmując się preselekcją komórek jajowych. Kolejną grupą aktywności naukowych zagranicznych, stanowiły wyjazdy naukowo-szkoleniowe przed uzyskaniem stopnia doktora, m.in. na szkoleniu z zakresu medycyny rozrodu u prof. Svenda Lindenberga (Københavns Universitet) oraz staż w Clinica Nordica (aktualnie Copenhagen Fertility Center) w Danii. Zaowocowały one zainteresowaniem się Habilitanta zagadnieniem zrostów wewnątrztrzewnowych w niepłodności. W latach 2006 i 2007 roku przebywał u prof. Kyprosa Nicolaidesa w The Harris Birthright Research Centre for Fetal Medicine w Londynie, które to pobyty stały się dla Habilitanta inspiracją do podjętych późniejszych badań i edukacji w zakresie perinatologii. Efektem, kolejnych staży były liczne publikacje naukowe (Katedra Biologii Molekularnej Instytut Medycyny Wsi, Lublin, Sydney University, Faculty of Medicine, Sydney Medical School Nepean, Australia, Warszawski Uniwersytet Medyczny, Uniwersytet Jagielloński, Laparoscopic Institute for Gynecologic Oncology). Przebywał też kilkakrotnie na wizytach studyjnych w Palacký University Olomouc, International Notes Society, International Radio Frequency Masterclass).

W 2016 roku brał udział, jako uczestnik, w spotkaniu naukowym i szkoleniu operacyjnym na zwłokach ludzkich. W związku z osiągniętymi wynikami, został zaproszony do prac zespołu naukowo-badawczego i jako jedyny lekarz z Europy dołączyłem również do zespołu wykładowców. Współorganizował szkolenia operacyjne i uczył operacyjnego leczenia (MIGS) amerykańskich ginekologów-położników w roku 2017, 2018 i 2019. Kontynuacja współpracy

naukowej z Kate O'Hanlan doprowadziła do zebrania danych dotyczących histerektomii laparoskopowych u pacjentek z otyłością.

W ramach realizacji projektów badawczych z zakresu minimalnie inwazyjnej ginekologii operacyjnej (MIGS) uczestniczył w szkoleniach i aktualnie prowadzi współpracę badawczą z zakresu chirurgii robotowej w ginekologii onkologicznej (raki trzonu macicy) z prof. R. Pilka z Czech. Z prof. Baekelandtem z Belgii prowadzi współpracę badawczą dotyczącą histerektomii pochwowej klasycznej i laparoskopowej histerektomii pochwowej vNOTES (VANH). Obecnie współpracuje też naukowo z dr. M. Cañete z Hiszpani w zakresie efektywności radiofrekwencyjnej ablacji mięśniaków (list intencyjny dotyczący współpracy naukowej z WNoZ).

1.5. Aktywność naukowa realizowana w ramach badań klinicznych

Habilitant uczestniczył, jako badacz główny w dwóch badaniach klinicznych, którego efektem są dwie publikacje naukowe.

2.0. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztuk

Dr Maciej Socha od początku swojej pracy jako nauczyciel akademicki na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy prowadził zajęcia dydaktyczne ze studentami Wydziału Lekarskiego, Wydziału Nauk o Zdrowiu i Wydziału Farmaceutycznego. Były to ćwiczenia kliniczne i seminaria z przedmiotu ginekologii i położnictwa, a po uzyskaniu stopnia doktora prowadził również wykłady obejmujące: położnictwo i ginekologię.

W związku z utworzeniem Centrum Kształcenia w Języku Angielskim Collegium Medicum UMK, Habilitant zorganizował i prowadził zajęcia ze studentami English Division i programu ERASMUS, pełniąc funkcję Koordynatora przedmiotu ginekologia i położnictwo w języku angielskim. Organizował również i przeprowadzał egzaminy praktyczne i teoretyczne testowe dla studentów WL oraz English Division i był członkiem komisji egzaminacyjnych egzaminu zawodowego dla studentów ratownictwa medycznego i położnictwa WNoZ.

Od 2020 roku, gdy powierzono Habilitantowi funkcję Kierownika Katedry Perinatologii, Ginekologii i Ginekologii Onkologicznej nadzoruje kształcenie studentek i studentów położnictwa na WNoZ. Prowadzi wykłady z zakresu perinatologii i położnictwa, ginekologii i ginekologii onkologicznej, endokrynologii ginekologicznej i rozrodczości oraz andrologii.

Dodatkowo, na kierowanym przez Oddział Położniczo-Ginekologicznym w Gdańsku, wspomaga organizację procesu kształcenia studentów kierunku lekarskiego WL i położnictwa WNoZ w ramach praktyk studenckich i praktycznej nauki zawodu: położnictwo i ginekologia

na 6 roku studiów. Dodatkowo jest koordynatorem zajęć na Oddziale Położniczo-Ginekologicznym Szpitala św. Wojciecha, studentów kierunku fizjoterapia Wyższej Szkoły Zdrowia w Gdańsku.

Habilitant był też opiekunem 26 prac licencjackich i magisterskich studentów położnictwa na WNoZ. Był także recenzentem 12 prac magisterskich, członkiem komisji i przewodniczącym w obronach magisterskich połączonych z egzaminem zawodowym.

Od 2011 roku sprawuje opiekę nad kształceniem podyplomowym lekarzy specjalizujących się w zakresie położnictwa i ginekologii, jako kierownik specjalizacji i kierownik jednostki szkolącej. Pełnił tę funkcję dla 6 lekarzy.

W ramach szkolenia podyplomowego prowadził też kursy i warsztaty edukacyjne dla lekarzy specjalizujących się z zakresu położnictwa i ginekologii oraz technik diagnostycznych i terapeutycznych.

Od początku pracy na UMK Collegium Medicum Habilitant był opiekunem Studenckiego Koła Naukowego dla studentów Wydziału Lekarskiego i Wydziału Nauk o Zdrowia.

3.0. Działalność organizacyjna oraz upowszechniająca naukę i wiedzę medyczną

Dr Maciej Socha był organizatorem lub współorganizatorem licznych konferencji naukowych i szkoleniowych, a w roku 2012 opracował projekt Lekarze specjaliści dla Czadu, który uzyskał finansowanie Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w ramach programu Wolontariat Polska Pomoc nr PMM 1089/2012/WPP2012. Był głównym organizatorem misji, wraz z Polską Misją Medyczną i zespołem Medici Homini. Misja skupiona była na działalności operacyjnej w ginekologii oraz położnictwie, w Szpitalu diecezji Lai w DonoManga zorganizowano leczenie i operacje kobiet ze schorzeniami położniczymi i ginekologicznymi.

W 2013 roku Habilitant opracował kolejny projekt i w ramach partnerstwa społeczno-biznesowego, zdobył fundusze (Socha-Macrum_12/Gwatemala/2013) i zorganizował ginekologiczną misję operacyjną do Gwatemali, w miejscowościach LaTina i Senahu, położonych wysoko w górach. W trakcie tej wyprawy zespół udzielał porad medycznych i przeprowadzał operacje ginekologiczne oraz udzielał pomocy fizjoterapeutycznej. Wyprawa trwała kilkanaście tygodni w Afryce i Ameryce Południowej, w trakcie których przeprowadzono kilkaset operacji i udzielono kilku tysięcy porad.

W 2022 roku, zorganizował w ramach Projektu Bezpieczna Mama, szkolenie dla położnych i lekarzy z Republiki Środkowej Afryki, e-kursy (nagrał filmy szkoleniowe) z ochrony krocza, zaopatrywania pęknięć krocza, pomocy ręcznej w położeniu miednicowym. Projekt dostał

Od 2018 roku jest kierownikiem Oddziału Położniczo-Ginekologicznego Szpitala św. Wojciecha Gdańsku, który po reorganizacji składa się z: Pododdziału Perinatologii i Położnictwa z Traktem Porodowym, który jest ośrodkiem 3. Stopnia referencyjności perinatalnej. Od 2018 roku wprowadził pełno profilową opiekę perinatologiczną z zabiegami wewnątrzmacicznymi oraz programy poprawy opieki okołoporodowej.

Jednocześnie wprowadził program restrykcyjnej polityki w zakresie nacięć krocza, co spowodowało znaczne zmniejszenie odsetka episiotomii z ponad 60% do poniżej 10%, co wraz z porodami wertykalnymi i multimodalną analgezą porodu, doprowadziło do zmniejszenia istotnych klinicznie pęknięć krocza. Udało się również dzięki tej polityce zmniejszyć odsetek cięć cesarskich do 26,1 % (najniższy odsetek w Polsce w 2022 r. wśród oddziałów 3. Stopnia referencyjności).

W latach 2007-2011 był kilkakrotnie sekretarzem Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej UMK, a w latach 2008-2012 był członkiem Rady Wydziału Lekarskiego UMK w Bydgoszczy.

Od 2020 roku jest członkiem Rady Dziekańskiej Wydziału Nauk o Zdrowiu i Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu UMK CM w Bydgoszczy.

Od 2021 roku uczestniczy w spotkaniach Rady Pracodawców WNoZ, części biznesowej. Jest odpowiedzialny za kontakty z firmą POLMIL i TECHNOMED oraz Centrum Przedsiębiorczości Akademickiej i Transferu Technologii (CPATT) UMK, w zakresie transferu technologii i osiągnięć naukowych do biznesu.

W 2022 roku był odpowiedzialny za konsultacje programów kształcenia na WNoZ z Radą Pracodawców WNoZ UMK CM.

Dr Maciej Socha rezultaty swojej pracy klinicznej i naukowej, upowszechnia w ramach licznych akcji kierowanych do społeczeństwa, w audycjach radiowych i programach telewizyjnych. W ramach organizowanych konferencji naukowych organizowanych wraz ze studentami SKN, prowadził spotkania edukacyjne, skierowane do lokalnej społeczności. Uczestniczki mogły wysłuchać wykładów edukacyjnych i uczestniczyć w odbywających się warsztatach.

W trakcie licznych programów telewizyjnych i radiowych, do których był zaproszony, poruszał najbardziej istotne dla pacjentów tematy, dotyczące zdrowia kobiety, praw pacjenta, regulacji prawnych opieki zdrowotnej nad kobietami, godnego porodu i opieki położniczej zgodnie z wytycznymi Polskiego Towarzystwa Ginekologów i Położników i uznanych międzynarodowych towarzystw naukowych, a także problematyki prowadzenia ciąży zagrożonej i opieki nad noworodkiem z niepełnosprawnościami.

2. Publikacje przedstawione, jako szczególne osiągnięcie są oparte na szerokiej wiedzy Kandydata w tej dziedzinie i wnoszą nowe dane pozwalające prorokować dalszy rozwój naukowy zespołu, w którym pracuje w tej dziedzinie.
3. Przedstawiony dorobek naukowy, jak i dydaktyczny, świadczy o tym, że Habilitant należy do ekspertów krajowych w reprezentowanej przez siebie dziedzinie naukowej, mającym istotny wpływ na stan wiedzy i kierunki dalszych badań.
4. Jego prace oryginalne, ujęte poza cyklem, jak i rozdziały w monografiach, a także liczne wystąpienia na konferencjach naukowych określają kierunek zainteresowań naukowych Habilitanta. Wskazują one, iż niezależnie od rozprawy habilitacyjnej jest to „znaczny dorobek” świadczący, że kandydat uzyskał już w swym środowisku autorytet specjalisty w zakresie reprezentowanej dyscypliny naukowej.
5. Habilitant jest bardzo zaangażowany w działalność popularyzującą wiedzę w społeczeństwie w kraju zagranicą, szczególnie w krajach Afryki.

Sylwetka dr n. med Macieja Sochy, Jego doświadczenie w pracy klinicznej i dydaktycznej, a także Jego dorobek naukowy, którego zwieńczeniem jest szczególne osiągnięcie naukowe, oraz cykl prac, upoważniają mnie do rekomendowania Jego osoby do uzyskania tytułu naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o zdrowiu zgodnie z art. 221 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742),

Poznań, 15.02. 2024

Prof. dr hab. Ewa Wender-Ożegowska